

[Socialministeren.]

melser. Da det imidlertid har drejet sig om smaa Beløb og Ministeriet derfor maa erkende, at en Graduering har været vanskeligere, samt at det endvidere af Sagen fremgaar, at der i betydeligt Omfang har foreligget Enkeltansøgninger om Hjælp, at der i vidt Omfang har været Brug for Tillægshjælpen paa Grund af Brændselshjælpens Ophør, at samtlige Sager om Ydelse af Hjælp er behandlet af Udvalgets Formand, og at Transgsbedømmelsen har ført til, at ca. 400 af ca. 2 400 understøttede ikke har faaet Tillægshjælpen, finder Ministeriet, naar alle Forhold tages i Betragtning, dog ikke tilstrækkeligt Grundlag for yderligere Paa-tale i Anledning af det forefaldne.“

Det er en yderst loyal Afgørelse, selv om den er streng, hvad jeg synes, den af rent principielle Grunde netop maatte være, første Gang en saadan Sag kom til Afgørelse, for derved at advare Kommunerne mod Ydelse af enten kollektiv Hjælp eller mod kollektiv Transgsbedømmelse, og det er en Afgørelse, som vil staa fast ikke alene over for Domstolene, men over for enhver Jurist, ogsaa over for enhver Kommunalmand, der vil sætte sig til Bunds ind i Sagen.

Saaledes forholder denne Sag om Paa-skehjælp i Aalborg sig, og der er intet at behøje mig, i hvert Fald ikke, at jeg har været for mild over for det socialdemokratiske Byraad i Aalborg. Naar derfor Venstres ledende Blade med „Fyens Tidende“ i Spidsen skriver: Venstre har stemt for Socialreformen, men kan aldrig derved blive ansvarlig for en Administration, som tolererer oplagte Ulovligheder som f. Eks. Paa-skehjælpsaffæren i Aalborg, er man i Virkeligheden langt ude, thi for det første var der slet ikke Tale om nogen oplagt Ulovlighed, dernæst blev Fremgangsmaaden aldeles ikke tolereret, men stemplet som ulovlig, endog med den strenge Konsekvens, at mellemkommunal Refusion blev nægtet. Jeg opholder mig ved dette, fordi det i Virkeligheden er en meget farlig Taktik, man anvender Gang paa Gang over for Socialreformen: at skulle og ville angribe politiske Modstanderes embedsmæssige Ære. For mit Vedkommende har jeg altid bestræbt mig for at være baade loyal og ret-sindig i mine Afgørelser og altid gjort det uden nogen Art af uvedkommende Hensyn, hvad enhver nuværende og tidligere Embedsmand, der har deltaget i denne Administration, vil kunne bevidne, og jeg kunde have Lyst til at spørge denne Del af Pressen, som altid uden nogen nærmere Undersø-

gelse er til Rede med overfladiske og ærefornærmende Angreb, saa snart en eller anden Afgørelse ikke tilfredsstillter dem af personlige, politiske eller følelsesmæssige Grunde: Er det jeres Mening at jeres egne Ministre ved deres Afgørelser fulgte rene partipolitiske Linier, naar de stod som Fortolkere af en Lov, eller tog andre uvedkommende Hensyn ved Fortolkningen af Loven, siden I altid forudsætter den Art Magtmisbrug hos andre og i hvert Fald hos mig? I modsat Fald, saa lad være med stadig væk at trække det offentlige Liv længere ned eller ustandselig at mistænkeliggøre ens embedsmæssige Handlinger; og det ærede Medlem Hr. Brorsen og andre Oppositionsordførere anmoder jeg om, at de, forinden de drager ens moralske eller juridiske Kvalifikationer som Administrator i Tvivl, vil undersøge Tilfældene til Bunds, høre den anden Part, før de kaster sig ud dèr, hvor de ikke kan bunde. Den Behandling af hele denne Affære, den omtalte Afgørelse har faaet rundt omkring, er nemlig hverken moralsk forsvarlig eller politisk anstændig.

Jeg er fuldkommen enig med Venstre og det ærede Medlem Hr. Brorsen i, at Socialministeren med fast Haand maa skride ind over for Ulovligheder, og ogsaa enig i, at man skal økonomisere saa meget som muligt i disse Tider ogsaa paa dette Omraade. Og det gør jeg ogsaa. Men det er for øvrigt en stor Misforstaaelse, hvis den ærede Ordfører tror, at der kun begaaes Ulovligheder i Retning af at yde for megen Hjælp, tværtimod, det er lige saa ulovligt at misbruge Loven til den modsatte Side: at nægte at yde Hjælp, hvor Betingelserne for den klart foreligger. Men jeg ser aldrig noget Venstreblad eller nogen Venstrepolitiker fremdrage disse Misbrug, skønt Socialministeriet faar mindst 10 Gange saa mange Klager over Kommuners Nægtelse af Hjælp, som det faar Klager af anden Art.

Det ærede Medlem Hr. Strøm var jo netop i sin Diskussion forleden med det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen og senere med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen med flere stærkt inde paa, at Landkommunerne i vid Udstrækning jager de trængende ind til Byerne og paa forskellig Vis søger at smygge sig fra de sociale Forpligtelser, som det ærede Medlem udtrykte sig Sp. 478, og han konkluderede derfor i et Krav om eller en Henstilling til mig om en Undersøgelse af, hvorledes Socialreformen administreres af Kommuner med Venstre- og konservativt Styre, idet det ærede Medlem ikke var tilfreds med Lovens Adgang til at klage til Overøvrigheden, bl. a. fordi den